

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem: do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Ekspedycji Gazet Petersburskiego Pocztaamt, lub do księgarni Gräfe; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze informacyjnym; w Wilnie w księgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztych w kraju urzędach.

Cena Roczna: w Rosyji s pocztą a w stolicy, z nożeniem do mieszkań, 50 r. ass. Półroczna, 25 r. ass. Bez poczty, dla odbierających w księgarni Gräfe: Roczna, 45 rub. ass. Półroczna, 25 rub. ass. Dla Królestwa Polskiego: Roczna, 53 r. ass. Półroczna, 28 rub. ass.

PIĄTEK, $\frac{8}{0}$ MARCA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Petersburg $\frac{7}{19}$ Marca.

NOWINY DWORU.

W Niedzielę, 3 Marca, książę *Blenheim*, poseł nadzwyczajny Króla Jmci Duńskiego, miał zaszczyt być przyjętym przez N. CESARZOWĘ Jmć.

Nazajutrz, J. Z. Margrabia *Clanricarde* poseł Nadzwyczajny i Pełnomocny Królowej Jmci W. Brytanii był przyjęty przez N. CESARZA Jmci i miał zaszczyt złożyć list Królowej, z oznajmieniem o Swém małżeństwie. Jego Znacność był potem przyjęty przez N. PANIĄ.

— Przez Reskrypta CESARSKIE z d. 23 Lutego mianowani kawalerami orderów: Orła Białego, Jenerał-Kontroler Depart. Rachunkowości wojennej, Radzca Tajny *Karniejew* i Ś. Stanisława 1 klasy, Dyrektor Kancellaryi Kontroli Państwa, R. R. St. *Aprelew*. 17 tegoż m. Jener-majorowie, dowódcy pułków strzeleckich: *Kabardyńskiego Łabincow* i *Kuryńskiego Pullo*.

— Na miejsce zmarłej Prezydentki Żeńskiego Patriotycznego towarzystwa, Pani *Sucharew*, wybraną i przez N. CESARZOWĘ Jmć w d. 22 Lutego zatwierdzoną została Xieźna *Barbara Golicyn*.

— Przez Ukazy CESARSKIE do Rząd. Senatu, 19 Lutego, Spraw. obow. Dyrektora 3 Depart. Dóbr Państwa Rz. R. Stanu von *Bradke* mianowany Dyrektorem tegoż Departamentu — 9 Lutego, Były vice-referendarz w Radzie Stanu Król. Polskiego, *Franciszek Skibichi*, który oświadczył żądanie wejścia do służby w Cesarstwie, na przedstawienie Namiestnika Królestwa, mianowany zostaje Radzcą Kolegialnym, dla umieszczenia na zależącej od Rządu posadzie.

— W liczbie innych cywilnych Gubernatorów N. PAN raczył rozkazać oświadczyć MONARSZE zadowolenie. Grodzieńskiemu, Mińskiemu i Rządzczy Obwodu Białostockiego.

— W przeszłą Sobotę, Jenerał-feldmarszałek Głównodowodzący czynną armiją, Namiestnik Królestwa Polskiego, książę Warszawski hrabia *Paskiewicz Erywański* przybył do tutejszej Stolicy.

— Ogłoszone tu zostało zdanie Sprawy złożone N. CESARZOWI Jmci za rok 1839, z czynności Wydziału Poczty Cesarstwa, z kłórego daje się widzieć, że w ciągu tego roku dochody z poczt wyniosły 12,760,872 ruble assygn. wydatki zaś 6,370,680 rub. tak iż czysty zysk na rzecz Skarbu Państwa wynosi 6,390,191 rub.

— Umarł Jenerał-major *Sievers*, sprawujący obowiązki Komendanta Tulskiej fabryki btoni.

— Piszą z Lipawy, 25 Lutego. «Przedwczora zaczęto pod dozorem P. Pollini, Inżynjera Banku Polskiego, wytykać kierunek drogi żelaznej, którą zamierzono zbudować między Lipawą i Jurborgiem. Kierunek ten jest bardzo dogodny i miejscowość nie stawi żadnych ważnych zawał.»

— W jednym angielskim przemysłowym dzienniku piszą: «P. Meyniel zauważał świeżo w Paryżu, że po dwóch leciech czasu, w rurkach miedzianych, używanych do prowadzenia palnego gazu, tworzy się proszkowaty osad, zapalny sam przez się za zetknięciem z powietrzem. Twierdzą że już Davy znał tę szczególną istotę i znajdował iż to jest miedź piorunująca, a tworzenie się jej przypisywał obecności ammoniaku w gazie dobywanym z węgla ziemnego. Gdy to może być przyczyną wielu nieszczęśliwych przypadków, radzą przeto zaniechać całkiem używania miedzi i mosiądzu na ten przedmiot, a natomiast robić rurki gazowe z ołowiu.»

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

London 4 Marca. 29 Lutego Królowa Jmć przyjmowała P. Guizot, który miał zaszczyt złożyć jej swoje listy wierzitelne jako poseł Króla Francuzów. Wczora N. Pani przyjęła adres powinszowania od Muncypalności Londyńskiej.

— Xiążę Wellington, zupełnie wrócony do zdrowia, zasiada już w Parlamencie.

— Posiedzenie 28 Lutego Izby Lordów było dość ożywione. Z powodu prosby złożonej przez lorda Strangford, od wszystkich kupców Londyńskich, interesowanych w handlu gummy z Afryką, skarżących się na niesprawiedliwości, wyrządzone im od władz francuzkich, na zachodniem wybrzeżu Afryki ustanowionych. Lord Strangford wyrzuci ministrom że rzecz o tém toczy się od roku i żadnego dotąd niema skutku przyrzeczenia lorda Melbourne, o zapobieżeniu nadal podobnym wydarzeniom. Lord Strangford, przypisuje to niedostatkowi energii ministrów w traktowaniu z Francją, i domaga się złożenia wszystkich papierów, tyczących się handlu gummą w rzece Gambii.

Lord Melbourne. «Jeżeli czego, to tego przychodzi mi żałować, że w tak nieprzyjnym duchu wnoszone są zagadnienia najbardziej delikatne. Zdaje się że taki sposób opozycji uchwalony został przez przeciwników ministerstwa na całą obecną sessyą. Jest to dla mnie nową pobudką do upraszania izby, ażeby nie dała się wciągnąć w wir ducha partyi i rozprawiała spokojnie i z umiarkowaniem nad przedmiotami interesu europejskiego, dla zapobieżenia niebezpiecznym, wyniknąć ztąd mogącym skutkom. Sto lat temu Anglia miała wojnę: dla czego? jedynie z powodu przesadzonych uzaleń się nad szkodami, jakoby wyrządzonemi handlowi. Ta wojna nie była pożyteczna narodowej sławie, a tymczasem była przyczyną powiększenia podatków, na które od tego czasu tylekroć się uskarżano. Proszę przeto izbę roztrząsnąć dojrzałe fakta, wprzod nim się puści po niebezpiecznej drodze. Co do obecnego przedmiotu, rzecz tak się ma. Ostatni gabinet francuzki wyznaczył kommissyą złożoną z członków od obu stron, która ma rozstrzygnąć żądania i skargi poddanych angielskich. Złożenie izbie papierów w samym początku czynności tej Kommissyi, pociągnęłoby za sobą ważne trudności. Mogę wszakże dać izbie niejaki wyobrażenie o sporném zagadnieniu w Casamanza.

«Francuzi kupili mały kantor w miejscu zwanem Sedjeu. Mieli oni jakoby w tém na celu przeszkodzenie handlu anglikom. W tym właśnie jest niesprawiedliwość ze strony Francyi, że rości sobie prawo do wyłącznego posiadania Sedjeu, lub kantoru tego nazwania. Krajowcy sprzedali im kantor nie zaś ziemię i Francuzi, zdaje mi się, nie mogą zabronić innym narodom handlu w Sedjeu. Władze francuzkie rzeczywiście nadużyły praw swoich, źle je sobie wytłumaczywszy. Zresztą ta sprawa, nader delikatna, jest w

tej chwili rozbiejana przez urzędników sądowych Korony. Jak skoro dadzą o niej swe zdanie, Rząd nieomieszka poprzeć środków przez nich uradzonych: rzecz widoczna że nie może do tego przystąpić przed zapadnięciem zdania Radców prawnych Korony. Zdaje mi się iż to co powiedziałem wystarczy lordowi Strangford do uznania potrzeby cofnienia jego wniosku, ze względu na stan niezupełny i niepewny sprawy.»

Lord Strangford oświadcza potem że nie on redagował prośbę, jak lord Melbourne zdaje się mniemać.

Lord Minto, (Pierwszy lord Amiralicyi), usiłuje dowieść, że od roku jeszcze 1835 handel na brzegach Afryki doznaje skutecznej opieki Rządu, który tam posłał znaczne siły morskie.

Hrabia Aberdeen. «Uznaję z lordem Melbourne, że w zagadnieniu podobnej wagi potrzebna jest największa ostrożność, wszakże wraz z moim przyjacielem, (lord Strangford), szczerze wyznać muszę, że nie mam żadnego zaufania w środkach, jakie Rząd przedsięwzemie dla ochronienia naszego handlu. Niepojętą jest rzeczą, dla czego Kommissya, tak dawno mianowana, dotąd nie zrobiła. Na co ją było mianować?

«Skargi na Francję nadto są uzasadnione i obelgi przez nią wyrządzone banderze i handlowi angielskiemu, nie ograniczają się do jednego punktu. Jeżeli to są owoce przymierza anglofrancuzkiego, przyznać należy że są gorzkie dla naszego handlu. Sądzę jednak że wniosek lorda Strangford nie może mieć żadnego zaspokajającego wypadku, i proszę go o cofnienie. Ale nie mogę przy tej zręczności nie prosić lorda Melbourne izby przemówił w sposób tyle stanowczy, ażeby głos jego był usłuchany. Tego wymaga potrzeba przekonania świata całego, że W. Brytania nie straciła swego wpływu. Mniemam że obelgi i straty jakieśmy dotychczas ponieśli, pochodzą z tej jednej przyczyny, że nie przemawiano z dostateczną energiją.» (wrażenie.)

Lord Strangford. «Potem co się powiedziało nie nalegam za utrzymaniem mego wniosku, któremu wszakże trudno lordowi Melbourne byłoby oprzeć się. Proszę lorda pierwszego Ministra powiedzieć mi gdzie jest ustanowiona Kommissya zajmująca się sprawą o której była mowa: w Londynie, czy w Paryżu?

Lord Melbourne. «w Paryżu.»

— W izbie Niższej, na posiedzeniu 28 Lutego, w Komitecie, roztrząsane były ostatnie §§ billu o municypalności w Irlandyi. Po odrzuceniu większością 41 i 32 głosów dwóch popraw, podawanych przez PP. Dunbar i Blake, izba na wniosek Sergeanta Jackson, większością 53 głosów, odkłada na przyszły Poniedziałek zdanie sprawy z czynności Komitetu.

— Dwa ważne zagadnienia któremi parlament na tej jeszcze sessyi zajmować się będzie, jest wprowadzenie tajnego głosowania na wyborach parlamentowych i zniesienie praw zbożowych, któremi dotąd, podług cen targowych, ustanawia się ilość większego lub mniejszego cla od zboża z za

granicę przywożonego. Stronnicy tej ostatniej reformy szczególnie są czynni. Ostatnimi dniami w Londynie było w tym celu zgromadzenie do którego należeli PP. Warburton, Hume, Roebuck, Doktor Bowring i inni członkowie Parlamentu. Wypadkiem tego zebrania było utworzenie «towarzystwa Stołecznego do zniesienia praw zbożowych.»

— Gazety Irlandzkie donoszą że Rząd dał pozwolenie do bywania złota z miny odkrytej w okolicach góry Croghan, na przestrzeni 10 mil kwadr. angielskich. Oddawna już, w rzeczkach z tej góry wypływających, zauważano cząstki złota; spodziewają się bardzo bogatego plonu z tego odkrycia.

— Misyonarz amerykański Coan donosi, że w Hillo, jednej z wysp Sandwich, morze podniosło się nagle do dwudziestu prawie stop nad zwykłą powierzchnię; potem ta góra wody z wielkim hukiem spadła na nadbrzeżną wieś, gdzie pochłonęła przeszło sto domów z mieszkańcami. Nie było nic takiego co by przepowiadało lub mogło wytłumaczyć przyczynę tego fenomenu.

Paryż 5 Marca. Monitor wczorajszy ogłasza wyrok Królewski, mianujący P. Malleville podsekretarzem stanu w wydziale spraw wewnętrznych.

— Wczora było w obu izbach posiedzenie i pierwszy minister, P. Thiers, miał krótką przemowę w imieniu gabinetu, po której uważano znaki zadowolenia w party zwanej *lewą stroną*, a przeciwnie milczenie z prawej strony. Potem izba deputowanych przyjęła bez sporu prawo przedłużające jeszcze na lat 10 monopolium tabaki.

— List z Algeru, pod d. 22 Lutego, donosi o ważnej bitwie, zaszytej z arabami 21 tegoż m. w okolicach Belidah. Ci ostatni, wzięci we dwa ognie, stracili jakoby do 3000 ludzi.

— Nowe ministerstwo będzie wspierane przez znaczną większość gazet Paryskich. Jako uznane organa gabinetu mogą być uważane: «le Constitutionnel, le Temps, le Messager, i «le Nouvelliste». Le Courrier Français i le Siècle» będą obojętne, a nawet przychylnie. Od «National i le Commerce» należy się spodziewać podejrzliwej neutralności. «Journal des Débats i» Presse, le Journal de Paris, la Revue de Paris, i la Revue des deux Mondes.» należą zbyt otwarcie do stronnictwa Konserwatorów, iżby nie miały otwarcie lub skrycie atakować nowego Rządu. Co do dzienników legitimistowskich, te, z położenia swego, nie mogą tylko powstawać na wszelkich ministrów, jacy pod panowaniem obecnym mianowani będą.

NAJPOZNIJSZE WIADOMOŚCI.

Londyn 7 Marca. Gazeta rządowa ogłasza rozkaz Królowej, na mocy którego Jej małżonek J. K. W. Feldmarszałek Xiążę Albert Saxe Cobourg, ma zajmować we wszystkich okolicznościach i zgromadzeniach, pierwsze miejsce po Królowej, jeżeli aktem parlamentu inaczej postanowiono nie będzie—Ostatnie posiedzenia izby Lordów nie miały interesu.

— Naposiedz. izby Niższej 2 b. m. P. Hume zapowiedział że w przyszły Piątek, kiedy izba zamieni się w Komitet, poda wniosek, zwracający uwagę jej na stan rzeczy w Turcyi i Egypcie i na postępowanie Rządu, który wszelkimi sposobami stara się wzniecić tam wojnę. Lord John Russell odpowiedział że po tym wniosku nie omieszka dowieść że przeciwnie Rząd wdał się w sprawy tych Państw w taki sposób, iż spodziewać się należy raczej pokoju niż wojny.—Przybył tu minister Pruski przy Dworze tutejszym baron Bulow—Uniwersytet Oxfordzki odziedziczył za testamentem P. Michel-Angelo Taylor sumę 75,000 funtów sterlingów, przeznaczoną na założenie w nim galeryi obrazów i katedry teoryi rysunku.

— Dochody Kościoła anglikańskiego wynoszą rocznie 8,896,000 funt.

Paryż, 7 Marca. Królowa, XX. Orléans i Nemours i Xczka Klementyna, wrócili tu z podróży do Bruxelli—Małżeństwo Xięcia de Nemours ma się odbyć po Wielkanocy—Izba parów zajmuje się rozprawami o urządzeniu liczby godzin, w których dzieci mają być wzywane do pracy po fabrykach; a izba Deputowanych rozprawami wynikłymi z zarzutów czynionych przez P. Dugabé przeciw postępowaniu prefekta Depart. de l'Arriege w czasie rozruchów w Foix—Jeden Dziennik twierdzi że w ostatniej bitwie francuzów z arabami pod Belidah, francuzkie wojska też znaczną poniosły stratę—Donoszą z Tulonu że tam, 27 Lutego wszczął się pożar w fabryce rac wojennych. Wszyscy robotnicy którzy się tam znajdowali utracili życie; było ich dwunastu. W ciągu kilku godzin wylatywały we wszystkich kierunkach race, bomby, granaty, które w okolicach okropnie zrzędziły szkody. Ośm osób zostało niemi zabitych a przeszło 20 ranionych. Posłane na ratunek wojska nie mogły ognia ugasić i starały się go tylko zamknąć w jednym obrębie. Zdołano ocalić pobliską prochownię.

Konstantynopol 19 Lutego. Sławny malarz francuzki Horacy Vernet przybył tu 17 b. m. ze Smyrny.

Alexandrya 7 Lutego. Otrzymano listy z Alepu po 23 Stycznia, opisujące smutny stan w jakim jest kraj i wojsko Ibrahima paszy. Wojsko cierpi niedostatek, którego skutkiem jest wielka śmiertelność i dezercya, a ustawnie ponawiane zaciągi, powiększają powszechnie nieukontentowanie.

HISZPANJA. Wiadomość o wzięciu Segura przez wojsko Królowej potwierdziła się i ogłoszona jest urzędowie.—Madryt jest spokojny (po 29 Lutego) ale zawsze jeszcze w stanie oblężenia, z powodu rozruchów zaszyłych temi dniami w samej izbie deputowanych, gdzie z galeryi widzów dały się słyszeć buntownicze okrzyki, tak iż musiano siłą zbrojną wyprowadzić zgromadzoną publiczność.

Brema 2 Marca. Umarł tu dziś sławny astronom Henryk Wilhelm Matyasz Olbers, urodzony 11 Października 1758 roku.

(*Journ. de S. P. G. P. Psz. Półn.*)

BIBLIOGRAFIJA.

WIADOMOŚĆ LITERACKA.

(Udzielono.)

W czasie, kiedy nauki gruntowniejsze, a szczególnie badania historyczne, powszechną poczynają zwracać uwagę, i kiedy zewsząd prawie rzucono się do rozwikłania i wyświecenia zagadek i wątpliwości w dziejach ojczystych; — dowodem czego jest nawet ów napływ artykułów historycznych, częstokroć i jałowych, — które jednakże wiele charakteryzują ogólne skierowanie umysłów; — w czasie powtarzamy takim, pocieszającą jest rzeczą napotkać wśród chaosu nieznośnej powtarzanki — coś, bardziej gruntowniejszego, i istotnie rozszerzającego krąg wiadomości historycznych. W tym razie nie możemy nie wynurzyć naszej wdzięczności, szanownemu badaczowi starożytności krajowych, — P. Ambr. Grabowskiemu. Nieprzestając z niezmierną pracą odgrzebywać s pyłu zapomnienia, i wynosić na widok publiczny, pomników starożytności ojczystych, on nowym nas, tego rodzaju dziś udarował dziełem. Z początkiem bieżącego roku wyszły w Krakowie: — *Starożytności Historyczne Polskie, czyli pisma i pamiętniki do dziejów dawnej Polski, Listy Królow i znakomych mężów, przypowieści, przysłowia i t. p. Z rękopismów zebrał i przydał żywoity uczoney Polaków — Ambroży Grabowski. w Krakowie, nakładem i drukiem Józefa Czecha. 1840. Tom 1 str. 496 i 2, 536. — in. Swo maj. — Piękne ozdobione rycinami, na przednim welinowym papierze, wydanie. —*

Mając jedynie na celu uwiadomienie czytającej publiczności o wyjściu tak pożytecznego dzieła, nie wdajemy się tu w głębsze jego rozpatrywanie a tylko treść jego w krótkości przełożymy. —

Tom pierwszy, zawiera pomniki historyczne od roku 1208 do 1718 w porządku chronologicznym rozmieszczone A mianowicie: — Testament S. Salomei księżniczki Polskiej, Leszka Białego córki r. 1268. — Edykt Władysława Jagiełły, donoszący o zawartem przymierzu z Wilhelmem Pfalcegrafem Saxonii. r. 1403. — Bitwa pod Tannenbergiem. r. 1410 (z ryciną). — Zabytki języka Polskiego z wieku XV. Pieśń *Dies irae*, tłumaczenie z wieku XV. (*) — Zapis urodzin

(*) Prosa o umarlich.

Dzien gnyevn, dzien on noviny,
Kthorego vsthanje z przyczyny,
Na sąd boży czlovyek vyny.
O yaky strach thedy bądze,
Gdy on gromny sędzya szyędze,
Cheząc vyvedzec o mym błędze.
Thrąba thedy da glos vyelky,
Uslyszy ją marthvi vszelky,
Spędzy ye przed stholyecz bosky.
Smyercz szye zdzywy y przyrodzenye,
Gdy z marthvich wstanye sthvorzenye,
Boga na doszycz uczynyenye.
Książy z pysmem tham othvorzą

córki Zygmunta I. r. 1513. — Urodziny Królewicza Zygmunta Augusta r. 1520. — Poselstwo od Piotra Wojewody Wołoskiego do Zygmunta I. Króla Polskiego r. 1528. — Poselstwo Izabelli Jagiell. do Bony, i Zygmunta Augusta r. 1547—1552. — Podarki Królowom Polskim. — Otwarcie nowych szybów w Wieliczce. Pomnik starożytnego gornictwa w Polsce r. 1564 — 1577. — Poselstwo PP. Rad Wielkopolskich do Króla Zygmunta Augusta, odradzając mu rozłączenie się z małżonką Królową Katarzyną r. 1566. — Psoelstwo Solimana do Zygmunta Augusta r. 1568. — Rachunek kosztów trumny dla Zygmunta Augusta, i ubrania postuierne jego ciała r. 1573. — Przyjazd do Polski Króla Stefana Batorego, i program koronacyi jego r. 1576. — Instrukcyja Stefana Batorego względem budowania w Łobzowie r. 1585. — Pogrzeb Stefana Batorego r. 1588. — Potrzeba pod Byczyną, dnia 24 Stycznia 1588. — Diaryusz Kommissyiej do traktatów, między Królem Jmć Zygmuntem III, a Arcy-Xięciem Maxymilianem, r. 1589. — Widzenie się Zygmunta III z Maxymilianem w Krasnymstawie r. 1589. — Zdanie o Jezuitach. — Teatr w Zamku Krakowskim z wieku XVI. — Bitwa w Multanach z Michałem Wojewodą, przez Jana Zamojskiego, Hetmana W. Kor. opisana r. 1600. — Ślub Maryny Mniszchowny r. 1605, — Nowiny z obozu pod Parnawą. List Jana Karola Chodkiewicza do Balt. Stanisławskiego, Podskarb. Kor. 1600. — Usprawiedliwienie się Stanisława Żółkiewskiego, w zarzucie że Tatarów nie pobił, którzy Ruś i Wołyń pładrowali, w liście do przyjaciela r. 1618. — Poselstwo Beglerbega do Jana Zamojskiego r. 1619. — Poselstwo od Hana tatar. Dzanbegeraja do Zygmunta III r. 1619. — Nowiny o przegranej pod Cecorą r. 1620. — Diaryusz wojny Tureckiej r. 1621. — Dziennik wyjazdu naszego w Pospolite Ruszenie r. 1621. — Pamiętnik z wieku XVII. W nim między innymi: — Wojna z kozakami r. 1648. Wtargnienie Szwedów do Krakowa 1655 r. Wypadki z lat 1656 i 1657. Pogrzeb Maryi Gonzagi Królowej Polskiej r. 1670 — Wyjazd Jana III pod Wiedeń r. 1683. — Do historyi Lisowczyków, listy i inne urzędowe pisma r. 1624. — Pogrom Tatarów r. 1624. — Wojna z Gustawem Adolfem r. 1628. Nowiny z Gdańska o porażce 1627. — Zalety Tomasza Zamojskiego; list X. Marcina Szyszkowskiego, Biskup Krak. r. 1628. — Porażka Tatarów r. 1629. —

(dok. nast.)

Z kthorych nyesthathky wynorzą
Czo ye zly po kączyech porzą.
Bo yako ktho czyniac z pysze,
Thak bóg v szve kzyągi zapysze,
Slovo zadne nyezmyeny szye,
Sądza przelho kyedy sędzye
Czo dzys skrytho, yavno bédzye,
Y ogłoszą pręthko. . .
Placlyvysz tho on dzyen bądze
Gdy sędzya ten ogromny sędze.

(Reszty w uszkodzonym rękopiśmie braknie.)

Печатать позволяется: С.-Петербургъ. Марта 7-го 1840. II. Гаевскій.

W Drukarni Wojennej.